

РШ6С2=Уис
К К17

ІВАНКАЛЯНИК

РІСІ

ЯБЛЮЧЯ

П

ОЕЗП

АВΟΥ-ЛІМ

КОРОТКИЙ ПАСПОРТ КНИГИ

+

Шифр Рк Ш6(2-4к); К17 Інв. № 2625797Автор Калынык Т.Назва Риси обложки і поезії.Місце, рік видання Х., 1931.Кіл-ть стор. 43, [2] с.

-//- окр. листів _____

-//- ілюстрацій _____

-//- карт _____

-//- схем _____

Том _____ частина _____ вип. _____

Конволют _____

Примітка:

18.09.2002

Молд -

ІВАН КАЛЯННИК

РИСИ ОБЛИЧЧЯ

ПОЕЗІЇ

Державна ордена Трудового
Червоного Прапора
Республіканська бібліотека
УРСР імені КПРС

-3-

„ЛІТЕРАТУРА і МИСТЕЦТВО“

ХАРКІВ — 1931

А в т о р
ІВАН КАЛЯНИК—
робітник Харківського
паротягобудівельного
заводу.

Укрголовліт № 2488(1401). Зам. № 529. Тираж 5000. 1 $\frac{1}{2}$ арк.

I

РАНОК

Ніч схиляється на захід,—
вже над містом зорі нижче,
вже над містом гасне місяць,
упливаючи за обрій.

В лісі перший птах ударив —
відгукнувся ліс рослинній,
степ прокнився врожайний
від комбайнового співу.

На заводі третя зміна
вже закінчує роботу,
випускає із вагранок
чавуну останню «плавку».

По шляхах старих і сивих
від Полтави до Херсону,
від Херсону на Луганське
з хлібом йдуть червоні валки.

На заводі дзвін і стукіт —
голос праці і металю
щоб в світанок — щоб по селах
трактори,
    плуги,
    комбайни.

На зелені, житні села
ліється колосом проміння
і високі урожаї
села шлють на клич заводів.

Я веселою ходою
йду робити в першу зміну,
і на вулицях рум'яних
п'ю хороший, свіжий простір.

Відкриваючи легені,
п'ю хороший, свіжий простір,
і туга, ритмічна сила
наливає кров'ю м'язи.

Наливає кров'ю м'язи.
щоб схилившись над варстатом,
сім годин віддав роботі
Дніпробуду,
рудням,
селям.

От гуде гудок останній...

РОБОТА

День починається так:
трамвай,
цех,
плита.
Гудка нервовий рев.
і от
робота бере —
м'язи,
думки
і рух
напружених кров'ю рук,
серця чіткий стук,
все
кладає на плиту.
Крейдом вкрита деталь,
ресмус відточений жде
і вичищена плита
новий
зустрічає
день.
Залізну позначую річ,
і кожним рухом плеч,
і кожним рухом рук
теми
батьорний
беру.

Праця моя
проста —
риси павів
                  і край,
а далі
буде варетат,
стружок срібляна гра.
З поверху другого я
бачу —
крізь дим і шум.
Країна
встає —
                  моя,
пісня,
встає —
                  моя,
Як з фонтану
невпинний струм;
Чую —
Шумлять дроти,
дим пливе золотий,
рейки на обрії лягли
і у зеленій млі
на полі цвітуть жита.

Роботи чекає варетат
і майстер до мене:
                  Де ж
                  довго
                  деталь
                  не даєш!
                  Зараз...

Керую річ
і кожним рухом плеч
і кожним рухом рук
темп

бадьорий
беру.
«Зульцер»
стоїть унизу,
до цього
частини везуть
з верстатів
зводи важкі.
Звід ---
величезний кінь
залізний та молодий
по рейках
туди й сюди.
«Зульцер»
зовсім готовий.
Скоро
нафтова
кров
почне
розрахований хід.
Г'ех!
загудуть
цехи,
завод
до глибини
здріга
ходою
ударних
бригад.

В ЦЕХУ

З відкритим і радісним лицем
ми зустрічаємо знайомий цех,
де непит пасів
під самий дах,
і стружок тече
голуба вода,
де кожен рух
у майбутнє
зроста,
приклад:
стоїть токарний верстат,
нервово грузне в металь різець
і рветься пісня
з крицевих глибин —
натос
неповторенної
доби.
Одразу,—
струму нема,—
кінець.
Цех вмирає
на п'ять
хвилини,
країна чекає,
країна жде,
настирливий крик:
Машин!
Машин!

рве на шматки
будівничий день.
Ніли вже не може
за сто —
біги
п'ять хвилин
величезний простій!
простій
де значить крок
назад
від потог
здобутих
перемог
простій —
за кордоном
низка змов
проти
країни Рад!
солодощі лежить
на лицях людей,
вони забули:
чи ніч,
чи день,
вони налагоджують
дроти,
щоб біг шумів
голубої води.
Ловлять накази
на бігу,
країна чекає,
країна жде,
і рвуть на шматки
цеховий
день,
слова, що мов кулі,
зриваються з губ.

і от
здіймаючи
трансмисій шум
біжить
по дротах
електричний струм.
Шепіт пасів
під самий дах
стружок тече
голуба вода.
І як матер'ял для великих поем
у кожному русі —

Томк.

ТЕМІІ

Я чую крові
дзвін важкий,
різедь
схопили
дві руки,
аж на долонях
риси
жил
намічено.
І от біжить,
прискорюючи рух,
во цеху
металевий
гук.

І я схвляюся
униз,
а пизом
дзвонить
свій
бриж,
смажено
крутиться
деталь.
Я пальцями
беру
металь

і відчувають
нерви рук
веселу
металеву гру.
Я чую крові
лід
тугий,
різець
накреслює круги,
і на золочених
витках
моя здригається
рука.
Напружене,
своє
лице,
до мене
повертає
цех.
Зробити
треба
цю деталь,
сьогодні —
це одна
мета.
Довести мушу п
усім —
за дві години,
а не
сім
ми зробимо,
ми зробим
те,
коли у ругі
тільки
теми.

Крізь цех
бачу:
далечинь,
півидкний
по рейках
потяг мчить,
під ним
палюються
мости

і дим
зривається
густий,
і вострубатий гук
іде
музикою
в блакитний день.

Для цього я
пустив
варстаг
і мрія
в дійсність
пророста,
останні стружки
вниз
летять
підойму вигочив.
І я
завдання
виконав
на сто...
Робота
стоп.

Підходить майстер:
«Це ось да-а!»

Аж в рудних
звуга руда
і відгукнувся
Дніпрельстан,
проміння
вшло
на варстат.
В руках
блещить
кожа деталь —

мста.

elib.nplu.org

УТОМА

За вікнами мороз,
морозний повзе,
трамвай шкутильгає
в спігу по коліна,
позаду —
у брязкоті
встав Ха-Пе-Зе,
відставивши вітру
продимлені стіни.

Утома лягає
на плечі мої,
в з деху ударного
їду додому.
Сночинок прийшов,
як хороша знайома,
бадьорістю м'язи
мої напоїв.

Республіко!
Сонце
розкраплює сніг
і м'язи сночинок
готує у похід
щоб завтра,
як вчора,
як завжди

міг
включатись
на ловний
у похід Еноха.

elib.nplu.org

ІСІСІЯ СКРІЗНОЇ БРИГАДИ

Шляхом до комуні
вкупі
їдемо,
шляхом до комуні
війни
і перемоги.

Нас
не спинить буря,
ні дощі,
ні сніг
більше кілометрів
дужче м'язи
ніє.

До боїв
сьогоднішніх
загартувала
нас

вольова
напруженість
робітничих мас.

Було:

        било з Дону,
корчилась Кубань,
їшла
всепереможна
Жовтнева доба.

Входила,
колода
як сталевий клин.
копитами коні
бур'яни товкли,
копитами коні
шилюгу з землі
і були
як мрія:

вугіль,
руди,
хліб.

До боїв
сьогоднішніх
вартувала нас
вольова
напруженість
робітничих мас.

Нас
не сивить буря,
ні дощі,
ні сніг —
більше кілометрів —
дужче м'язи
ніг.
Наша сила —
в русі
кожен
день
зроста,
підводи
над світом
м'язи
Дніпрельстан.
Де води

немає,
не води —

роси

зорями закрапленій

у пісках

Турксиб.

Кожен з нас

свідомо

у ціски

цішов,

щоб нести

країні:

вовну,

мідь,

і шовк.

Щоб дроти

дзвеніли

і глухі краї

старими шляхами

до нових

боїв.

Ми

пісень

співаємо

про залізну путь,

і віки здригаються,

і віки гудуть

у віки нестримна

молода

хода

наша пісня димна,

пісня

молода.

Тут скінчили працю,

вже чекає

нас

чорними провалами
зоряний
Донбас.
Ешелон
з вугіллям
між врожайних сел,
тільки дзвін і брязкіт
вітер в даль несе.
Сільки дзвін і брязкіт
біля міста,

де

димарями
в небо

Х. П. З.

і ДЕЗ.

І стає вже дійсністю:

вугілля,

хліб,

руда —

нашої країни

лісня

молода.

ГАСЛА РОБІТНИЧОГО ДОНБАСУ

У штреки,
у темряву
мужність очей —
туди, де вугіль
тече.
Ганьба! —
хто віддає
нашу мету, —
ганьба тому —
хто лігун.
Того, хто псує
до комуні
шлях,
хто плає
на виробничій
палі,
того,
хто за грішми
по шахтах
мчить
зашиємо
в списки —
рвачів.
Той, хто прогуляє
кожен день,
хто
на роботу не йде,

Той
починає
низку зрад
проти
країни Рад.
Ганьба! —
ви віддаєте
нашу
мету,
прогульнику
та літун! —
Щоб йшли поїзди
мов довгі смуги,
поїздам потрібен
вугіль!
Щоб дим над заводами
бив у небо,
вугілля
заводам треба!
Щоб скоріше до комуні
прийшла земля
більше вугілля,
коротше
шлях!
А ви віддаєте
нашу
мету,
прогульнику
та літун.
У штреки,
у темриву
мужність очей,
туди де вугіль
тече.

**ГАСЛА ДЛЯ ГАЗЕТИ «ХАРКІВСЬ-
КИЙ ПАРОВОЗНИК» ЗАВ. ІМ.
КОМІНТЕРНА**

I

Гримлять перемоги,
як гирло сурми,
свято надходить
весілля і раді
тринадцятий Жовтень,
зустрінемо ми,
усі
в ударних бригадах.

II

Щоб п'ятирічку
виконати мисто,
щоб під тракторами
гула земля —
до маловірах
та опортуністах
одарить
зустрічний промфіллан.

III

Аж раптом —
промфіллан веде до зривів,

брак —
допоміжник проривів,
брак
підричник
країни Рад
ударник якістю
знищить
брак.

IV

Щоб силу не розкрапити
по краплі,
щоб йти до комуни
прямою дорогою
станемо всі
як товариш КАПЛІН,
кращий ударник
з Теплового ¹.

¹ Тепловий цех зав. Х. П. З., де працює т. Каплін і автор збірки.

І день повий над морем устає,
як пісня молодого будівання.

II

Світань пароплавами дзвінко гуде,
зоря освітила гір цей
і спеки паливши в забарений день,
на щоглах колишеться сонце.

І зелено, свіжо димить горизонт,
та вітер задушний дме пизом.
До порту заходить робітний сезон,
убраний в бетон і залізо.

По гавані вишпорять скрізь катери
і нафта, немов позолота,
пультує крізь гомін сокир, якорів
високе слово —
робота.

На борт я беруся по сходах тугих.
А море од краю до краю!
І креслить лебедка в повітрі круги,
богулами обрій черкає.

Вантажникам ніколи. Під їм почав
до долу спадати з обличчя
І трюми роззявили важкий пароплав
на вугілля, руди й пшеницю.

Відпустка скінчилась. Іду назад.
Море і сонце на тілі.
Чайки позаду підносяться в ряд
легкі, метушливі та білі.

А вітер ділує волосся моє,
засмагле, немов позолота,
і чітко вперед мене встає
високе слово —
робота.

elib.nplu.org

ПОДОРОЖ ДО СТАЛІНОГО

Скільки диму в небо звалено,
аж на вечір скидається день
це багате
на вугіль-
Сталіне,
це багате
на руди —
Сталіне,
це багате
на м'язи
Сталіне.—
місто
ударних людей.
Я з трамваю зійшов,
і от —
важко дихає в снізь завод,
важко дихає в снізь
росте,
підминає під себе стел!
до старих степових оселя
гомін молодости несе.
Понад містом дроту гудуть
про залізну його ходу,
і летить розхлесканий снів
у прозору бликить стелів.
Тільки очі в даль мої
димарі пролітають в даль

де країна моя стоїть
і висока і молода,
де країна моя стоїть
і висока і молода.

elib.prlu.org

II

УРНВОК

До міста підходять
расхлесканий холод,
і виснуть над містом
расхристані хмари,
здається:
що ніччю, у місячне коло,
виходять співати
аморфні примари.
Зелена одежа,
і вугільні чуби,
від спеки чорніють
порепані губи,
залпані кров'ю
вовняні папахи,
по вулицях йдуть,
на примружений Захід.
Тривога проходить
у кожному домі,
чортами кішота
по бруку аллюром.
З балькону старого
шановний Петлюра
її привітає
від регіт і гомін.
Шановний Петлюра —

блакитна гідота,
хай місяць хитається,
скаче кіннота —
я чую,
я бачу —
ВСТАЄ УКРАЇНА
крізь пасмо пожеж,
вигріпнувшись від бруду.
На тебе блюзіра
й живого Іюду
вона посилає
найкращого сина.
А місто разливало
двері та вікна
регоче,
здіймаючи подихи млисті.
Ген-ген!
передмовою
ворон кігикне
на поцелі свіжому
у передмісті, —
де чути, як тихо ідуть
комуністи,
де чути, як мітко ідуть
комуністи
востаннє до
БОЖА...

ТРИВОГА

За вікном пролітає
рахманна земля,
стоїмо ми з тобою
в коридорі одні,
у своєму куті
старий провідник
спить про давні бої
на жорстоких полях.

Над собою він чує
кулі розгон,
і гарячих наказів
рішучі слова
він сприймає, як десь
і в уяві його
розлягається знову
ніч бойова:
вітер легкий лягає
на вибитий шлях,
а у ніч волохату
важко дихає кінь.
Від галюпу здригається
вогка земля,
і по зорях прозорих
б'ють конита важкі,
і на Київ ідуть
ешельони і тиф,

вісця котиться хмарна
і над степом росте...

Нам назустріч вагтажний
прогуркотів
за вікнами знову
примружений степ.

Провідник прокидається.
Потяг летить.
Ти зі мною стоїш,
хороша моя,
коли вдарить гроза
і на нашій путі,
ти зі мною стоятимеш
у майбутніх боях.

Ти зі мною стоятимеш,
люба,
чи ні?
Так, яка ж твоя відповідь
буде мені?

Наче птиця блакитна,
за вікном далечінь,
чую роки скажені
надходять з проваль
знову коні в напрузі
й росте уночі
на могилах старих
молодая трава.
Бачиш, зорі далекі
тремтять угорі,
мирний місяць над нами

схилився і спить.
Коли станеш тоді,
не жалію — бери
моє серце, мій снів.

elib.prlu.org

Г'ЕЗИ

Корчиться ніч над Брабантом,
грає полум'я жовтим бантом,
чути туніт веселих ніс,
туніт веселих ніс.

Між дерев пролітає вітер
і солодкий розносить жах,
вогнені ковтає квіти
на колоні гладкий манах.

Отче любий!
Ти крішко зв'язаний,
смачно пахнуть попелі м'язи,
це ж для тебе танки і реві,
для тебе танки і реві.

Гей! Виносьте церковні чаші,
наливайте вина скоріш, —
час прийшов святкувати наше
свято полум'я і зорі.

І червоною ніччю біля
міста котиться люте — Гах!
Це ідуть однопумці Тіля
Уленшпінгеля. По пляках

золотих і старих Брабанту
трощить сон бій барабану

ґези йдуть (аж тремтить землі)
на шановного короля.

Гей! дрижіть фляндрійські лани,
що нам смертю були спокон,
наші римському та Філіппу
ми покажемо свій закон.

Хай тупочить ногами об діл,
шовком жах стирають з лиця,
це батьків попалених попіл
стукотить у наших серцях.

Рвуться полум'я жовті смуги,
від манаха ось скоро — вугіль,
жирний був він,
а бач загас,
що ж останется, любі, з вас?

Гей! Випосьте церковні чаші,
наливайте вина скоріш,
час прийшов святкувати наше —
свято полум'я і зорі.

III

ХЛІБ

Другий день, другу ніч, третій ранок гуде,
вилюгою шпурляє в обличчя людей,
одчай жовтій лягає в засохле гілля,
і жаротою скрізь проростає земля.
Тихо йдуть каравани у мареві мрій,
тільки сонце всіміхається жовчно з гори
і здається, над обрієм зводиться дим...

О як хочеться ще раз ковтнути

води.

раз ковтнути води і ми знайдемо шлях.
ну, а потім нехай приймає земля.
Проведем по пісках, крізь задушний туман.
Проведем до оазиса ми свій караван.
Там, де ніздрі лоскоче їжею дим
сидить спокійно киншак над шовками води.
Нас жінки зустрічають і пісня луна
і у пісні вода, що призначена нам.
Ми для них веземо із Сибіру хліб,
що росте там на вогкій зеленій землі,
ми провозимо хліб по пісках, і за це
нас жінки зустрічають з веселим лицем...
Так ідуть каравани у мареві мрій,—
тільки сонце всіміхається жовчно з гори.
Так ідуть каравани дзвіночками — тень!
тень здається за обрієм і оазисний день.

Не зустрінуть вже їх із водою жінки,
по пісках тільки жовті від спеки кістки,
по пісках тільки давній незгаданий шум
про одчай, про жароту, про чорний самум.

elib.prlu.org

ПРОТЯГ

Хитнувся вагон
на брудний перон.
У берез на плечі
голуба далечінь.
Лежить роса,
мов

шовк
на путях,
диму
довга
коса
вішов паротит.
По рейках —
гук,
по рейках
грім,
швидкий
чітко
рух,
хай під небо
дим.

Дзвін
аротів на зем —
любо слє
рїнь,
він
в колгосп
везе

нові
трактори.
Де
паротяг,
гуде
паротяг,
— за нове
життя!

— за нове
життя!

А пшениця росте
коло сивих шляхів.
Цей дарунок степу
в осінь дасть
у цехи.

Щоб по селах
скрізь

зоряний вогонь,
щоб машини
віз

не один
вагон.

Щоб по рейках
гук,

мов стріла летів
і крицевий рух
гуркотів
во путі...

Дзвін
дротів
на зем'ю
любо слі
ріль,
паротяг везе
у колгосп
трактори.

По рейках
но рейках гук,
швидкий грім,
чітко
хай під небо рух
дим.

Іде
паротяг,
гуде
паротяг —
— за нове,
за нове,
за нове
життя!

СТЕПОВА

Далеко і широко
встав горизонт
Над степом і від трав
голубіє озон;
тополі в задумі
стрункі та глухі,
де в'ється мереживо
жовтих шляхів.

Ми ідемо.

Легко

тачанка мчить

пісню стару

співа далечінь:

— «Від Чорного

до Білого

шанці лягли

жита з бур'янами

на вогкій землі,

гармати

поміж ними

вогненою гро —

юність наша:

дим,

постріл,

кров.

Чернігівські хлопці

любили дівчат,

йшли
і рубали
ворога з плеча —
аж коні в гальон,
тільки вітер у лоб
сивашською сіллю
зустрів
Перекоп».

Нам би треба пісні
не

про
це —

Вітер солоний
не дме в лице,
коні не зірвуться
і в гальон
зорі,
мов кулі,
не вдарять
в лоб.

Сьогодні
пісню треба:

— над степом
жива,
до синього неба
жовтіє трава,
тріщать
трактори,
комбайни
дзвенять,
по ярах,
по полю
суцільна стерня.
Обличчя робітні
засмагли та лсні —
вони прийшли

робити,
не мріяти,
не спить...

Ми ідемо...

Легко
тачанка мчить
пісні

нової
сніва далечінь:
— «Від Чорного
до Білого
жнива,
жнива,
жнива —
пшениця,
кукурудза,
лен,
трава.
Чернігівські хлопці
видно з гори
з дівчатами
вкупі
ведуть
трактори.
Сонце над ними
пливе
мов чміль,
стоять
наливаються
гречка та ячмінь.

Від Чорного
до Білого
сосянна іржа,
від Чорного
до Білого —
УРОЖАЙ.

—

З М І С Т

I

	Стор.
Ранок .	3
Робота	5
В цеху	8
Теми	11
Утома	15
Пісня скрізної бригади	17
Гасла робітничого Донбасу	21
Гасла для газети «Харківський Паровозник» зав. ім. Комінтерна	23
Порт	25
Подорож до Сталіного	28

II

Уривок	. 30
Тривога	. 32
Гези	. 35

III

Хліб	. 37
Потяг	. 39
Стенова	42

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЧЕ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНИ — ДВОУ

ОБ'ЄДНУЄ ДЕРЖАВНІ ТИПІЗОВАНІ ВИДАВНИЦТВА

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
ПІДРУЧНИКІВ —
„РАДЯНСЬКА ШКОЛА“
ХАРКІВ, ВУЛ. ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ, 5

ДЕРЖАВНЕ
СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРЧЕ
ВИДАВНИЦТВО —
„РАДЯНСЬКИЙ СЕЛЯНИН“
ХАРКІВ, ПУШКІНСЬКА ВУЛ., 24

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
ДИТЯЧОЇ І ЮНАЦЬКОЇ
ЛІТЕРАТУРИ —
„МОЛОДИЙ БІЛЬШОВИК“
ХАРКІВ, 2-й РАДЯНСЬКИЙ ПРОВ., 2

„ДЕРЖАВНЕ ТЕХНІЧНЕ
ВИДАВНИЦТВО“
ХАРКІВ, ВУЛ. К. ЛІВКНЕХТА, 31

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ
ЛІТЕРАТУРИ —
„ПРОЛЕТАР“
ХАРКІВ, ВУЛ. ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ, 5

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
ХУДОЖНЬО-МИСТЕЦЬКОЇ
ЛІТЕРАТУРИ І ГРАФІКИ—
„ЛІТЕРАТУРА І МИСТЕЦТВО“
ХАРКІВ, ВУЛ. ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ, 5

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
ВІЙСЬКОВОЇ І ФІЗКУЛЬТУРНОЇ
ЛІТЕРАТУРИ
„НАВАРТІ“
ХАРКІВ, ВУЛ. К. ЛІБКНЕХТА, 31

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
З ПИТАНЬ МЕДИЦИНИ
І ПРИРОДОЗНАВСТВА—
„ДЕРЖАВНЕ МЕДИЧНЕ
ВИДАВНИЦТВО“
ХАРКІВ, ВУЛ. ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ, 5

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
ПРОФЕСІЙНО-РОБІТНИЧОЇ
ЛІТЕРАТУРИ —
„УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИК“
ХАРКІВ, ПЛ. Р. ЛЮКСЕМБУРГ,
ПАЛАЦ ПРАЦІ

ДВОУ організує і сприяє пляновому розвитку видавничої справи й поширює через Укркнигоцентр видання як періодичного так і періодичного характеру з усіх галузей знання підручників, політичної, масової, наукової, науково-популярної літератури, а також канцелярійного й наочного приладдя та інш.

ДВОУ організує науково-дослідчу й учбову діяльність з питань видання й поширення книжково-журнальної продукції.

Правління ДВОУ: Харків, вул. К. Лібкнехта, 31.

A 531020

elilib.nplu.org